

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Caroli Scribani[i] Amor Divinvs

Scribanius, Carolus

Mogvntiæ, 1616

Cap. V. Ad apparitionem Apostolis factam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46242](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46242)

CAPVT V.

*Ad apparitionem Apostolis
factam.*

CUM sero esset vna Sabbathorum, & Ioh. 20.
 fores essent clausæ, vbi erant discipuli Luc. 24
 congregat, propter metum Iudaorum, ve-
 nit IESVS & stetit in medio eorum, & di-
 xit eis: Pax vobis. Ego sum, nolite timere.
 Conturbati verò & conterriti, existima-
 bant se spiritum videre. Et dixit eis: Quid
 turbati estis & cogitationes ascendunt in
 corda vestra? videte manus meas & pedes.
 quia ego ipse sum. Palpate & videte. Nul-
 la quies amoris est. Quærit vbi ex-
 rat iacula sua, & oportuna vulneri-
 bus captat loca. Felix anima amoris
 telo confossa, vulneribus faucia, la-
 chrymis, sudoribus, sanguine lota!
 & ferè à mœroribus hæc vulnera
 veniunt. Captat enim amor com-
 modum vulneri tempus. Nec a-
 liud magis opportunum, quàm
 cum

cum tantum non oppressa & impulta mœroribus iacet anima, consilii gnara; sed mœroribus non mundi, non opum, honorum, voluptatum. Inimicum hoc tempus amoris est, æmulationibus, inuidentiæ & odiiis natum, & ad interitum ducens, ultimamque rerum desperationem. Procul hæc ab amoris domo. Alios ille spondet honores, voluptates, o-

Luc. 12 pes cælo reponendas; *thesaurum non deficientem in cælis. Quò fur non appropriat, neque tinea corrumpit.* Nam de diuitibus huius seculi habemus illud

Luc. 6. Domini: *Væ vobis diuitibus, quia habetis consolationem vestram. Facilius est camelum per foramen acus transire, quam diuitem intrare in regnum cælorum.* Et illud

1. Tim. 6. Apostoli: *Qui volunt diuites fieri, incidunt in tentatione n, & in laqueum diaboli, & desideria multa inutilia & nocua, quæ mergunt homines in interitum & perditionem. Radix enim omnium malorum est cupiditas. Quam quidam appetentes*

tentes, errauerunt à fide, & inferuerunt se
 doloribus multis. Tu autem ô homo Dei,
 hac fuge. De opibus verò & honori-
 bus illud Iacobi: *Glorietur frater hu- Jac. 1.*
 milis in exaltatione sua, diues autem in hu-
 militate sua, quoniam sicut flos sceni tran-
 sibat. Exortus est enim Sol cum ardore, &
 arefecit scenum, & flos eius decidit, & de-
 cor vultus eius deperit: ita & diues in iti-
 neribus suis marcescet. Et illud Isaïæ: *O- Isa. 40.*
 mnis caro scenum, & omnis gloria eius
 quasi flos agri. Exsiccatum est scenum, &
 cecidit flos, quia Spiritus Domini sufflauit
 in eo. Et in eandem sententiam Pe-
 trus: *Omnis caro vt scenum, & omnis glo- 1. Pet. 1.*
 ria eius tanquam flos sceni. Exaruit sce-
 num, & flos eius decidit. Hinc monet a-
 pud Ieremiam Dominus: *Non glorie- Ier. 9.*
 tur sapiens in sapientia sua, & non glorie-
 tur fortis in fortitudine sua, & non glorie-
 tur diues in diuitiis suis: sed in hac glorie-
 tur qui gloriatur, scire & nosse se, quia
 ego sum Dominus, qui facio misericor-
 diam & iudicium & iustitiam in terra.

S

Al am

Aliam gloriam æternum perennam
 Apoc. 3 turam habemus in Apocalypsi: Qui
 vicerit vestietur vestimentis albis, & non
 delebo nomen eius de libro vite, & confitebor
 nomen eius coram Patre meo, & coram
 Angelis eius. Qui vicerit, faciam illum
 columnam in templo Dei mei, & foras
 non egredietur amplius: & scribam super
 eum nomen Dei mei. Qui vicerit, dabo
 ei sedere mecum in throno meo: sicut &
 ego vici, & sedi cum Patre meo in throno

Danel. eius. Et apud Danielelem: Fulgebunt
 12, quasi splendor firmamenti, & quasi stelle
 in perpetuas æternitates. De voluptate

Eccl. 19 monet Ecclesiasticus: Vinum & mulieres
 apostatate faciunt sapientes, & arguent
 sensatos, & qui se iunxit fornicariis,
 erit nequam: putredo & vermes hereditabunt
 illum, & extolletur in exemplum maius,
 & tolletur de numero animarum

Rom. 8. eius. Et Paulus: Prudentia carnis
 est, prudentia autem spiritus vita & pax
 quoniam sapientia carnis inimica est Deo.
 Qui in carne sunt, Deo placere non possunt.

sunt. Si secun dūm carnem vixeritis, mo-
 riantur; si autem spiritu facta carnis mor-
 tificaueritis, viuetis. De continentia Sap. 4.
 verò eleganter Sapiens: Quàm pul-
 chra est casta generatio cum claritate!
 immortalis enim est memoria illius: quo-
 niam & apud Deum nota est & apud ho-
 mines. Cū n̄ præsens est imitantur illam:
 & desiderant eam. ūm se eduxerit, & in
 perpetuum coronata triumphat incoin-
 quinatorum certaminum pramium vin-
 cens. Et incorruptio facit esse proximum Sap. 6.
 Deo.

Quare non amat amor diuitia-
 rum, dignatum seculi aut volupta-
 tum mœtiores concupiscentia na-
 tos; opum ipse, honorum ac volu-
 ptatum contemptor vindexq; acer-
 rimus. Amat verò mœtiores casto a-
 more genitos, cū mens amore lā-
 quens, grauiq; illius vulnere faucia-
 luxerit amorem suum, qui solus vul-
 neri mederi potest; tacitaq; per-
 mica silentia, densata inter suspi-
 ria

ria lachrymis, suauè fluentibus, votiuis amorem suum precibus, non tam ore quàm corde prolatis, pro-uocat cùm de illius absentia mœsta nullum admittit consolatorem, solius illius dextera leuanda; cùm exarescit siti, nec pocula tamen vlla nisi de illius torcularib. haurit; cùm macescit fame, nec cibum alium quàm illius manibus temperatum admittit; cùm eneclata propè frigoribus, solius amati exalescit ignibus; cùm seculi flammis accensa & mœrens, solius amoris sui fontibus reparatur cùm decumanis agitata fluctibus celo terraque minitantibus tabulam uigans, solius amoris sui nauibus optatum portum sperat. Languescit interim, votiuique mœroribus pulsata amoris sui fores, si forte adiat, & querulas admittat voces, leturque dilectam suam ingenti uere lassam.

Et sanè quid respondeat amor

manti, cum medicam illius implo-
 rat manum, telo illius faucibus? antè
 vulnus altè per præcordia haustum
 non mirum fors fuerit non occurre-
 re, licet vocatum; vulnere accepto,
 durum. Quamquam & vltro occur-
 rat, & fores pulset, Cum non semel
 ipse questus inclamet, *Ecce sto ad ostiũ* *Apoc. 3*
& pulso. Si quis audierit vocem meam, &
aperuerit mihi ianuam, intrabo ad illum,
& cenabo cum illo & ipse mecum. Et a-
pud Matthæum: Quoties volui congre- *Matth. 23.*
gare filios tuos, quemadmodum gallina
congregat pullos suos sub alas? & noluisti.
Apu. I. Iaiam verò: Quid est quod debui *Isa. 5.*
vltra facere vinea mea, & non feci? quid?
 quòd claustrorum impatiens, impa-
 tiens moræ, ianuis ingrediatur clau-
 sis? factum in Apostolis, quos Iu-
 dæorum metus incluserat domi. In
 quorum medio amicum illud incla-
 mat: *Pax vobis. Cum antè dixisset: Pa-* *Ioh. 14.*
cem relinquo vobis, pacem meam do vobis:
non quomodo mundus dat, ego do vobis....

Isa. 57. Impii autem quasi mare feruens, quod
 quiescere non potest, & redundant flu-
 idus eius in conculcationem & lutum. Non
 est pax impiis, dicit Dominus Deus. Pax
 hæc mundi est tot sponsionibus lo-
 cupletata, momento hic finienda, &
 infelici ô nimum æternitate clau-
 denda; miserandaque in Epulone
 vicissitudine denunciata, & in illo

Job. 16. Domini apud Iohannem: Plorabit
 & flebitis vos, mundus autem gaudebit
 vos verò coneristabimini, sed tristitia ve-
 stra vertetur in gaudium, & gaudium ve-
 strum nemo tollit à vobis. Miseranda
 mundi pax infortunato orbe toto
 primorum interitu funestata, quam
 diues sponsionibus; rebus inanis
 rides. Sed super interitu tuorum
 blandiris & mordes, & inter oscula
 ferrum stringis; mella porrigis fel-
 temperata, electibilibus quibusque
 venena miscens. Mentiris matrem
 animus nouercam loquitur; & in
 amico vultu, inimica mens later; sicut

oliva

olluæ ramo, rotæ & secures. Sed & vina tua toxico madent; & qui auro, aconito se proluunt tuo. Et cui non magnorum mentita tranquillitatem, laqueum parast? cui non regno proculcatio adnata? cui non diademati miles & carnifex? cuius non purpuræ vulnera & sanguis? ludis inhumanis. Solisque sponſionibus fecunda, steriles largiris arenas, & emarcidos campos, Gelboë montes. Quod si qua quies inſederit animo, tantis illam circumſtrepis terroribus, vt caruisse dulcius quam possedisse sit. Etiam inter mensas, vina, pocula, & coniugalem torum exsurgunt metus. Et quoties sollicitudo à fratre, filiis, coniuge nata? quam sæpe vnus vteri ferro natarunt campi? & non maduetunt filiorum dextræ; non in coniuge fœminea manus? to exemplis regnorum omnium docti sequimur mentientē. Iterumque fraudes & doli; & iterum fides.

iterum vulnera & sanguis; & credimus. Iterum pocula & mensæ, iterumque venena; & credimus. Iterum tiaræ & dignitates, & mors præforibus; & fidem reperiunt. Nimirum steterunt aliqui. Inter tot millia pauci. Inter tot mensæ vnius patinas, vna veneno intacta. inter tot cesorum millia, vnus aut alter fuga quam virtute felicior sine vulnere stetit. Inter tot cadentium myriades vnus fors octogesimum annum attigit. Nec multitudinis memores ludimur in vno. Fatui! Quousque tam stolidis præbemus aures? ad veram pacem amore beatam flectamus animus. Vnum si à tot millibus hæc decepit, causam nullam dico. Si nullum spe sua frustrata est, si maiora sponsionibus dedit, si nullæ tot seculis intercurrerunt fraudes, nulli luserunt doli, venena nulla, sanguis nullus, proculcatio & præcipitia nulla, quid heres anime? tot exemplorum millia fidem

fidem testantur. Quid dubitas? ha-
 bes ab hostili agmine testes, & men-
 titæ pacis suæ dolo circumuentos. Hi *Sap. 5.*
 sunt quos habuimus aliquando in derisum,
 & in similitudinem improperii. Nos in-
 sensati vitam illorum aestimabamus insa-
 niam, & finem illorum sine honore. Ecce
 quomodo computati sunt inter filios Dei,
 & inter sanctos fors illorum est. Ergo erra-
 uimus à via veritatis, & iniustitiæ lumen
 non luxit nobis, & sol intelligentiæ non est
 ortus nobis. Lassati sumus in via iniquita-
 tis & perditionis, & ambulauimus vias
 difficiles, viam autem Domini ignorau-
 imus. Quid nobis profuit superbia? aut di-
 uitiarum iactantia quid contulit nobis?
 transferunt omnia tamquam vmbra, &
 tamquam nuncius percurrens, & tam-
 quam nauis, quæ pertransit fluctuantem
 aquam; cuius cum præterierit, non est ve-
 stigium inuenire, neque semitam carinæ
 illius in fluctibus: aut tamquam auis quæ
 transuolat in aëre, cuius nullum inueni-
 tur argumentum iineris, sed tantum so-
 nitus.

nitus alarum verberans leuem ventum, &
 scindens per vim itineris aërem, commotis
 alis transuolauit, & post hoc nullum si-
 gnum inuenitur itineris illius: aut tam-
 quam sagitta emissa in locum destinatum di-
 uisus aer conuincit in se reclusus est, ut igno-
 retur transitus illius. Sic & nos nati conti-
 nuò destuimus esse, & virtutis quidem nul-
 lum signum valuimus ostendere: in mali-
 gnitate autem nostra conscripti sumus.
 Talia dixerunt in inferno, hi qui peccave-
 runt. Quoniam spes impij tamquam lan-
 nugo est, quæ à vento tollitur; & tam-
 quam spuma gracilis quæ à procella di-
 spergitur; & tamquam fumus, qui à ven-
 to diffusus est; & tamquam memoria
 hospitis vnius diei prætereuntis. Iusti au-
 tem in perpetuum viuunt, & apud Domi-
 num est merces eorum, & cogitatio illo-
 rum apud Altissimum. Ideò accipient re-
 gnum decoris, & diadema speciei de ma-
 nu Domini. Quoniam dextera sua teget
 eos, & brachio sancto suo defendet illos.
 Errorem suum fatentur, luce & sa-
 pientia

pientia destitutos vias difficiles am-
 bulasse. Opes, honores, seculique
 reliqua tanto studio comparata;
 umbræ, nuncio, naui, aui & sagit-
 tæ fluctus & aërem secanti compo-
 nunt; spemque illam pacis magnæ
 Sapiens lanugini vento iactatæ, spu-
 mæ procella dispersæ, fumo vento
 diffuso, hospiti diei vnius comparat.
 Iustis autem mercedem æternam,
 regnaq; & diademata de manu Do-
 mini promittit.

Hæc est illa pax quam hodierno
 die Apostolis apprecatur Dominus,
 tanto scenore locupletandam, cæle-
 sti regno & diademate donandam,
 felici æternitate pariandam. Quis
 non amet hanc pacem, hic sollicitu-
 dine vacuam, ibi perenni mercede
 diuitē? hic in alta quiete vel ad Do-
 mini pedes cum Magdalena seden-
 tem, vel in agone cum Stephano
 stantem, vel in tertium cælum cum

S. 6 Paulo

Paulo raptam, vel in amoris sui sinu
cum Iohanne cubantem, vel cum
Petro, recens genitorum infantium
more, vberibus inhærentem, vel
cum sponsa ad oscula prouocantem

Can. 1. *Osculetur me osculo oris sui?* Quis me
donabit hac pace, nisi largitor pacis
amor, qui pulsus cum Apostolis mœ-
roribus pacem hanc altiùs inferat a-
nimo, quàm vt illam vlla vis vento-
rum, vlla fluctuum rabies, vlla pote-
stas tenebrarum, non dicam euerte-
re, sed turbare possit, aut loco mo-
uere.

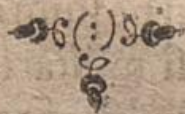
Et tamen pace etiam hac tanta de-
nunciata trepidatio adhaeret Apo-
stolis, nec excussus timor qui obse-
derat mentes. Mixtus hic amor du-
bitationibus stetit, cum & fraudem
vererentur, & præsentiam desidera-
rent. turbabantur ad inexpectatam
rei nouitatem; nec euenisse putant,
quod sperare vix auderent. Inter spè
proinde metumque penduli, dum
vouent

vouent & timent, amant & verentur, iactantur in incertum cogitationibus, nec fidere satis, nec diffidere ausi. Vidit qui amabat, & vt diffilaret hanc nubem, poneret fluctus, carnem & ossa palpanda ostendit: *Ad. Luc. 24.*
huc autem illis non credentibus, & mirantibus pra gaudio, dixit, Habetis hic aliquid quod manducetur? at illi obtulerunt ei partem piscis assti, & fauum mellis, & cum manducasset coram eis, sumens reliquias dedit eis. Gaudii magnitudo fidem aut ademerat, aut negabat, aut sanè infirmauerat. Ita quæ auidè optamus magna, ipsa magnitudine sua fidem minuunt, & suspensos admiratione, amore rei que amplitudine animos tenent. Ingeniosus omnis amor in mille se vertit formas, vt amatum in amorem sui trahat. Ingreditur dum metus mori que in summo est, opportuno in discrimine solatio, ingreditur ianuis clausis, vt miraculo fidem adiuuet; apprecatur

catur pacem, vt beneuolentia alliaciat; palpandam præbet carnem, videntenda vulnera, vt tactum oculosque incredulitati admoueat doctores; comedit, vt familiaritate animos illorum firmet, metuq; ac veneratione pulsa, audentiores reddat.

Adiuua labantem amorem meum; amor adiuua tepentem, adiuua frigoribus concretum; vt accensus flammis tuis exurgat in ignes, qui nec frigora, nec ferrum metuant, crescatq; copioso vbereq; fontium tuorum lapsu, in maria nullis aggeribus claudenda; exciteturque quadruanus hic iam Lazarus & fœtens in vitam nouam, dignam amoris meo. Saxa rupesq; hic reperies præualidas, chalybeq; & adamante firmiores montes. Fulmina tua quæ non robora sternent? detorque illa ab alto potenti tua dextera; & saxa iam nulla, & cera omnia. Excute tela ab amoris tui pharetra deprom-

pta, dextera iaculata; & chalybs iam
 nullus. Emitte solares tuos radios,
 nulla nube recludendos; & glacies
 iam nulla, nox nulla. Soluitur omne
 gelu, detenebrantur omnes noctes
 ad primi luminis tui splendorem.
 Displue cataractas cæli, disrumpe
 fontes abyssi tuæ amoris tui magni,
 & nulla iam ariditas, sitis nulla, quæ
 arentem hanc & exsuccidam tor-
 quet animam. Sed & præbe mihi
 vulnera tua vbera iam facta, memor
 Apostoli tui: *Sicut modo geniti infantes, 1. Pet. 2.*
rationabile sine dolo lac concupiscite. Ut
lacte rore tuo plenus, decantem il-
lud sponsæ tuæ, Exultabimus & leta. Cant. 1.
bumur in te memores vberum tuorum,
 purpureo lacte fluen-
 tium.

CAP.